

- 1. <u>Historia Javy</u>
- 2. <u>Tworzenie programu w języku Java</u>
- 3. Zmienne, separatory i komentarze
- 4. Typy proste w Javie
- 5. <u>Instrukcje w Javie Instrukcja warunkowa</u>
- 6. <u>Instrukcje w Javie Instrukcje iteracyjne</u>
 - o <u>pętla while</u>
 - o <u>pętla do while</u>
 - o Pętla for
 - o Pętla foreach
- 7. Instrukcje w Javie Instrukcja wyboru
- 8. <u>Ciekawe skróty</u>

AGENDA

- 1. <u>Historia Javy</u>
- 2. <u>Tworzenie programu w języku Java</u>
- 3. Zmienne, separatory i komentarze
- 4. <u>Typy proste w Javie</u>
- 5. <u>Instrukcje w Javie Instrukcja warunkowa</u>
- 6. <u>Instrukcje w Javie Instrukcje iteracyjne</u>
 - o <u>pętla while</u>
 - o petla do while
 - o Petla for
 - o Petla foreach
- 7. Instrukcje w Javie Instrukcja wyboru
- 8. Liczby pseudolosowe
- 9. Tablice jednowymiarowe

10. <u>Ciekawe skróty</u>

Java Historia

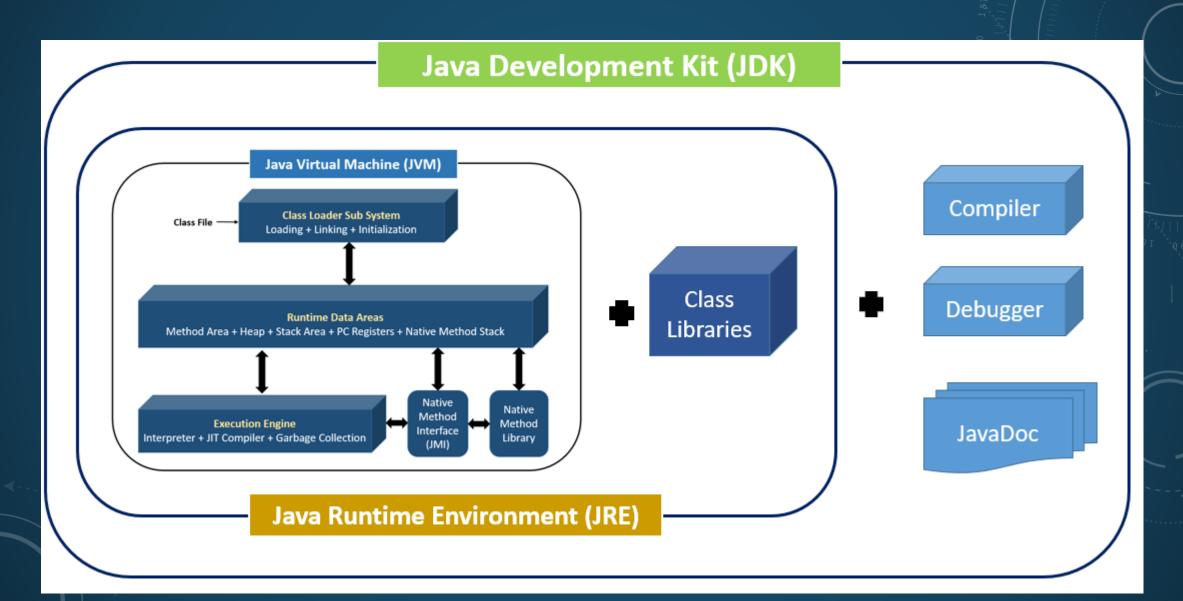
Wersja Javy	Nazwa Kodowa	Liczba class				
Java 1.0	OAK	212				
Java 1.1		504				
Java 1.2	Playground	1520				
Java .1.3	Kestrel	1842				
Java 1.4.0	Merlin	2991				
Java 1.5.0	Tiger	3279				
Java 1.6.0	Mustang	3793				
Java 1.7.0	Dolphin	4024				
Java 1.8.0	Spider	4240				
Java 1.9.0		6005				
Java 1.10.0		6002				
Java 1.11.0		4411				
Java 1.12.0		4433				
Java 1.13.0		4545				
Java 1.14.0		4569				
Java 1.15.0						

WERSJE JAVY

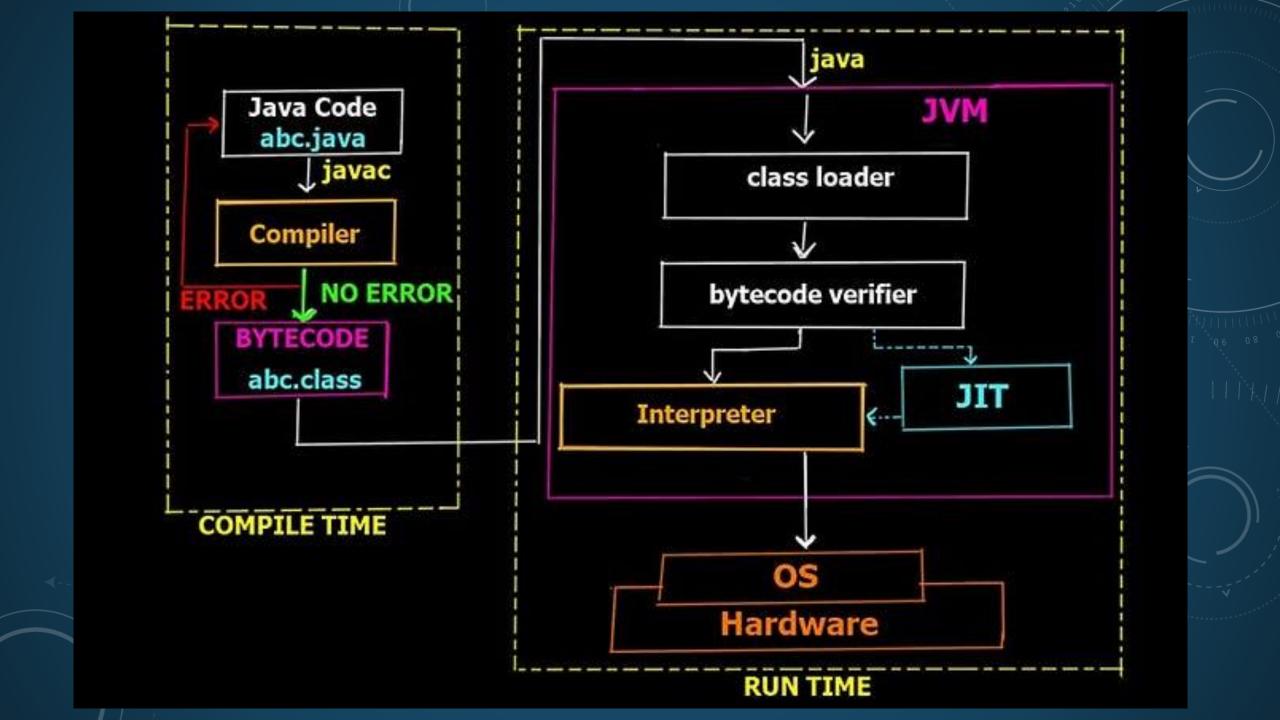
Przegląd wersji Java

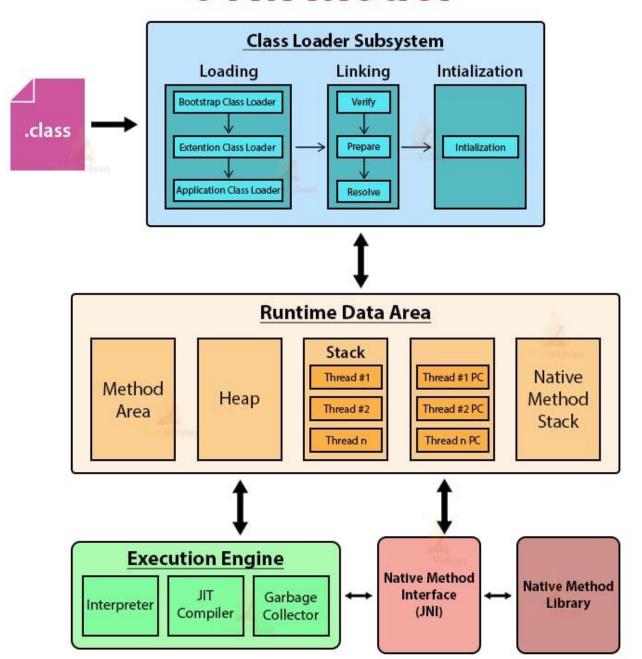
JDK, JRE IJVM

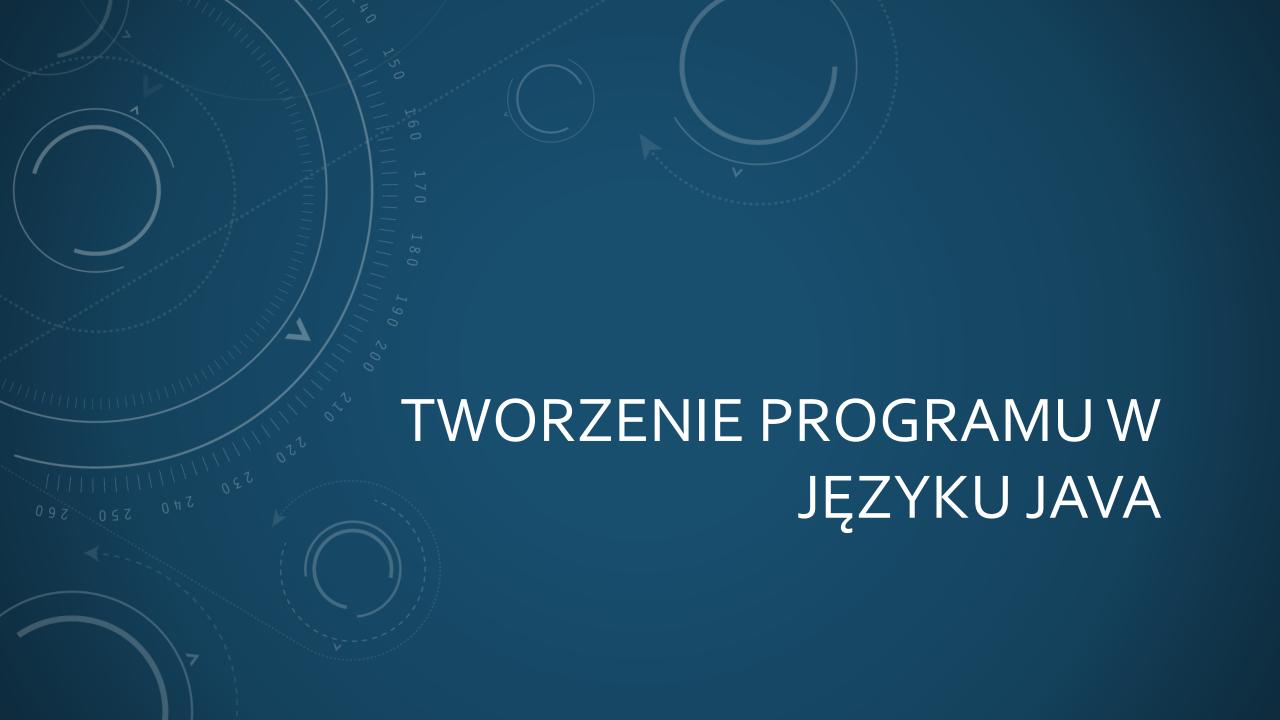

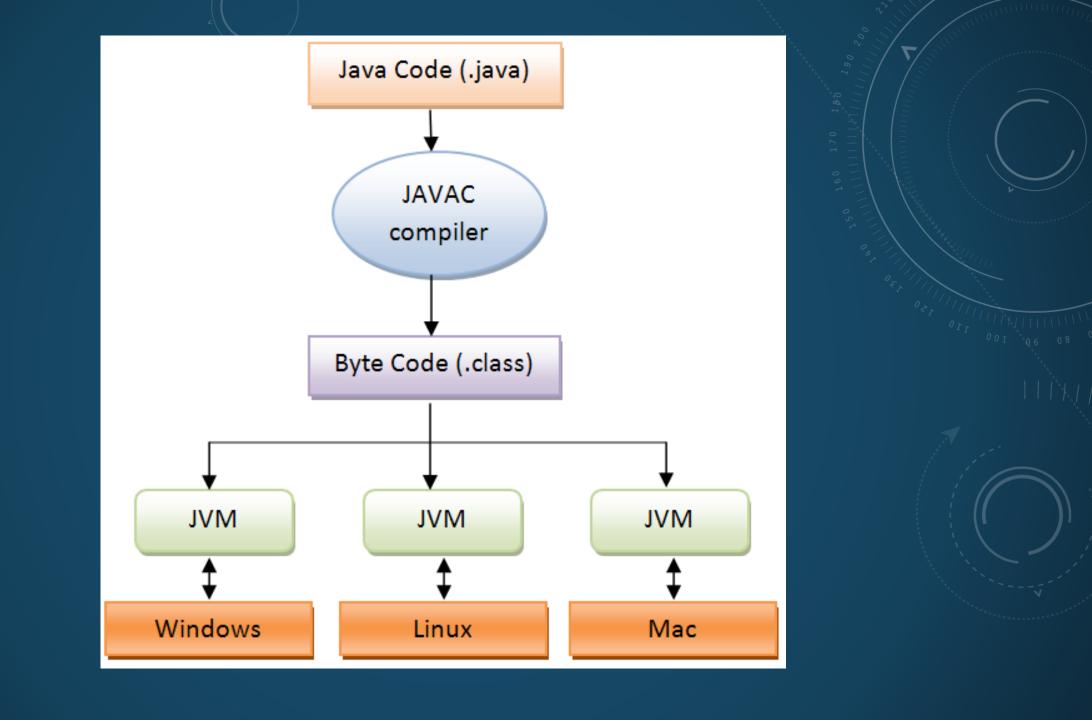
Java Language Tools & Tool APIs	Java Language											
		java javac			javadoc	jar		javap	JPDA			
	Tools & Tool APIs	JConsole	Java Visua	alVM	JMC	JFR		Java DB	Int'l		JVM TI	
		IDL	IDL Deploy		Security		ubleshoot	Scripting	Web Services		RMI	
	Deployment	Java Web Start Applet / Java Plug-in										
		JavaFX										
	User Interface Toolkits	Swi	ng	Java 2D			AWT		Accessibility			
JRE Other Base Libraries		Drag an	d Drop	Orop Input Methods		s	Image I/O Pri		rint Service Sound		Sound	
	Integration Libraries	IDL	JDBC	BC JNDI RMI RMI-IIOP		Scripting						
		Beans	Int'l Su	Int'l Support		Input/Output		JMX				
	JNI	Mat	Math		Networking		Override Mechanism		Java			
		Security	Serializ	Serialization Exte		ension Mechanism		XML JAXP		AP		
lang and ut Base Librarie		lang and u	til C	Collections		Concurrency Utilities		JAR				
	lang and util Base Libraries	Logging	M	Management		Preferences API		Ref Objects				
		Reflection	n Regul	Regular Expressions			Versioning		Zip	Zip Instrumentation		
<u>Ja</u>	va Virtual Machine				Ja	ıva H	otSpot VM					

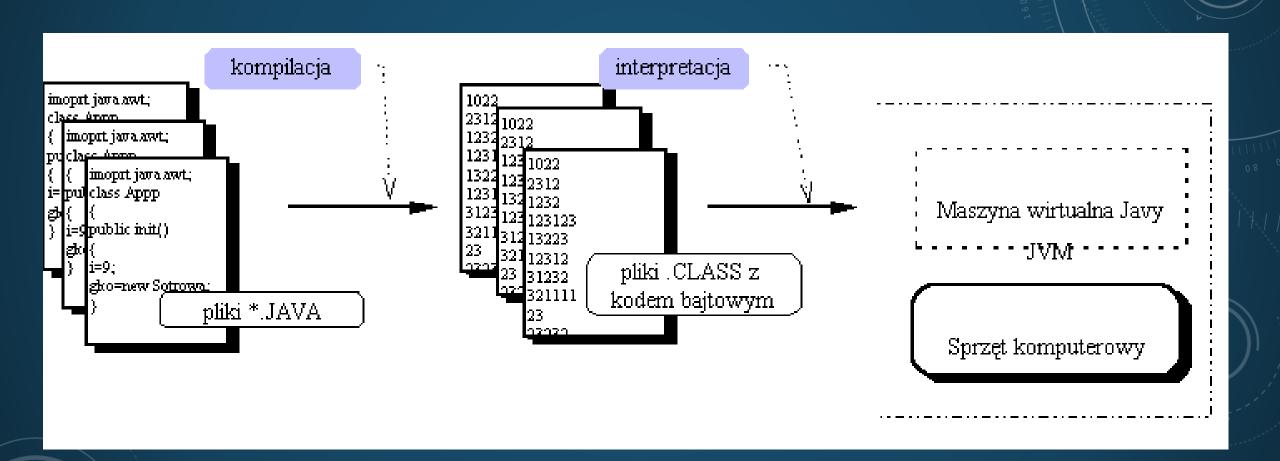
JVM Model

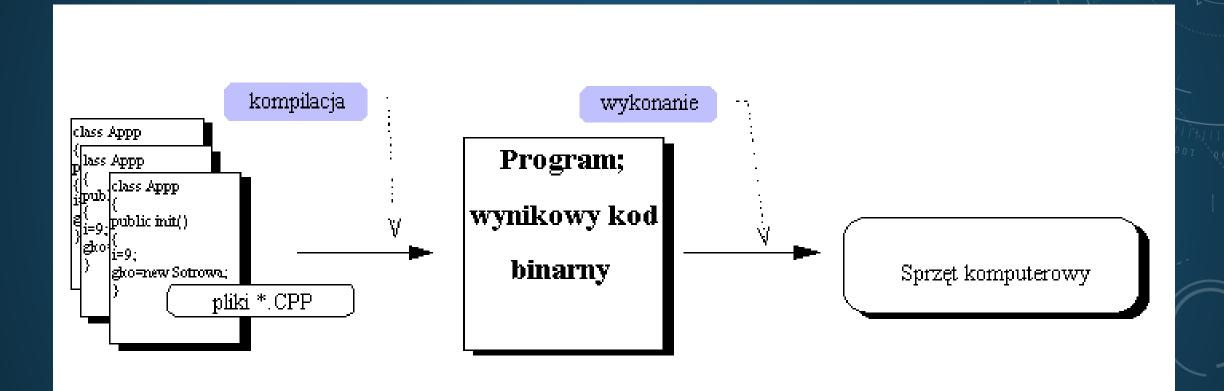

KOMPILACJA I WYKONANIE PROGRAMU NAPISANEGO W JAVIE

KOMPILACJA I WYKONANIE PROGRAMU NAPISANEGO W C++.

POJĘCIE ZMIENNEJ I STAŁEJ

Zmienne, czyli specjalny element języka, który pozwala przechowywać wartości, a następnie odwoływać się do nich po nazwach.

Proces tworzenia zmiennej możemy podzielić na dwa etapy:

- deklaracja tutaj określamy typ i nazwę zmiennej,
- inicjalizacja (nazywana też często inicjacją) nadanie wartości zmiennej.

Zmienne możesz poprzedzić słowem kluczowym **final**. Zadeklarowana w ten sposób zmienna może być tylko raz zainicjowana i będzie się nazywała *zmienną finalną (stałą)*. Próba przypisania do niej wartości po raz drugi zakończy się błędem i program nawet nie przejdzie kompilacji.

• <u>I sposób:</u>

DEKLARACJA:

- float area;
- char grade;
- String sentence;
- int payRate;

INICJALIZACJA:

- area = 120.45f;
- grade = 'g';
- sentence = "Hello World";
- payRate = 130;

• <u>II sposób:</u>

DEKLARAJA I INICJALIZACJA

- float area = 120.45f;
- char grade = 'g';
- String sentence = "Hello World";
- int payRate = 130;

NOTACJE DLA NAZW ZMIENNYCH

Notacja Camel Case:

Przykład: myVariableName, calculateTotalAmount, getUserInfo

Notacja Pascal Case:

Przykład: MyClass, CalculateTotalAmount, GetUserInfo

Notacja Snake Case:

Przykład: my_variable_name, calculate_total_amount, get_user_info

Notacja Kebab Case (czyli również Dash Case):

Przykład: my-variable-name, calculate-total-amount, get-user-info

Notacja Wielkich Liter (ALL CAPS):

Przykład: CONSTANT_VALUE, MAX_SIZE, LOGGER

Notacja Weguglowa (Google Case lub Upper Camel Case):

Przykład: MyVariableName, CalculateTotalAmount, GetUserInfo

Notacja Małych Liter (Lower Case):

Przykład: myvariablename, calculatetotalamount, getuserinfo

Notacja Węgierska:

Przykład: strName (oznacza zmienną tekstową), iCount (oznacza liczbę całkowitą)

SEPARATORY

Symbol	Nazwa separatora	Zastosowanie
()	Nawiasy okrągłe	Do tworzenia listy parametrów metod, określenie kolejności działań, zawiera wyrażenia w instrukcjach sterujących, otaczanie typów przy rzutowaniu
{}	Nawiasy klamrowe	Definiowanie bloku instrukcji sterującej, klasy lub metody, do otaczania wartości inicjalizujących tablicę
[]	Nawiasy kwadratowe	Do deklarowania tablic
;	Średnik	Do rozdzielania instrukcji, do pętli for
,	Przecinek	Do deklaracji wielu zmiennych jednakowego typu
	Kropka	Do odwoływania się do metod i zmiennych obiektów danej klasy, rozdzielanie nazw pakietów, podpakietów i klas
::	Dwukropek	Do tworzenia odwołań do metod i konstruktorów
<a>@	At	Rozpoczyna adnotację

KOMENTARZE W JAVIE

W języku Java wyróżniamy 2 rodzaje komentarzy:

- 1) Komentarz jednowierszowy: // (skrót: CTRL + /)
- 2) Komentarz wielowierszowy /* ... */ (skrót: CTRL + SHIFT + /)

Formatowanie kodu w Intellij IDEA to: CTRL + ALT + L

LICZBY CAŁKOWITE

Wyróżniamy cztery typy danych dla liczb całkowitych:

- byte 1 bajt zakres od -128 do 127
- **short** 2 bajty zakres od -32 768 do 32 767
- int 4 bajty zakres od -2 147 483 648 do 2 147 483 647
- long 8 bajtów zakres od -2^63 do (2^63)-1 (posiadają przyrostek L, lub l)

LICZBY RZECZYWISTE (LICZBY ZMIENNOPRZECINKOWE)

Wyróżniamy dwa typy danych dla liczb rzeczywistych:

- float 4 bajty max ok 6-7 liczb po przecinku (posiadają przyrostek F, lub f)
- double 8 bajtów max ok 15 cyfr po przecinku (posiadają przyrostek **D**, lub d)

TYP ZNAKOWY

Kolejnym typem jest *char*, czyli znak. Śłuży on do reprezentacji pojedynczych znaków. Wartości tego typu będziemy zapisywali pomiędzy apostrofami. Możemy się posługiwać także wartością w postaci liczby szesnastkowej, lub dziesiętnej, odpowiadającej kodowi danego znaku z tabeli Unikodu.

Znaki specjalne

Istnieją również znaki specjalne, które muszą być poprzedzone znakiem backslash 🕻 :

- \t tab
- \n nowa linia
- \r powrót karetki
- \" cudzysłów
- \' apostrof
- \\ backslash

TYP LOGICZNY

Ostatnim typem prostym jest **boolean**. Reprezentuje on tylko dwie wartości:

- true prawda
- false falsz

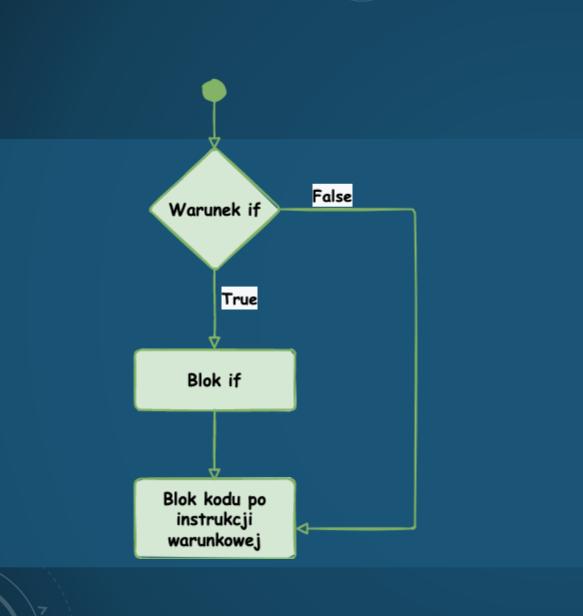

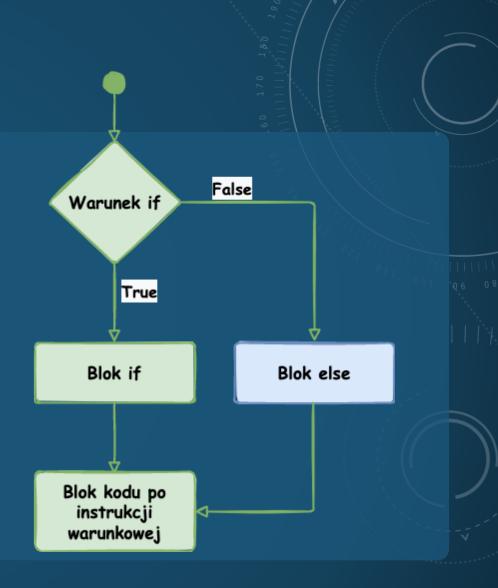

Instrukcje warunkowe **IF ELSE** to konstrukcja języka, dzięki której można rozwidlić ścieżkę wykonywania programu. Przy jej pomocy możemy określić warunki, jakie mają zajść, żeby dany fragment kodu został wykonany.

W wolnym tłumaczeniu można przeczytać ją jako: jeżeli zajdzie pewien warunek, to zrób 'to', w przeciwnym wypadku zrób 'tamto'.

Wyrózniamy 2 typy instrukcji if:

Pętle są jednym z podstawowych narzędzi wykorzystywanych przez programistę. Dzięki nim można wywołać określoną funkcjonalność podaną ilość razy, zamiast za każdym razem wywoływać ją ręcznie.

W Javie mamy do dyspozycji kilka rodzajów pętli:

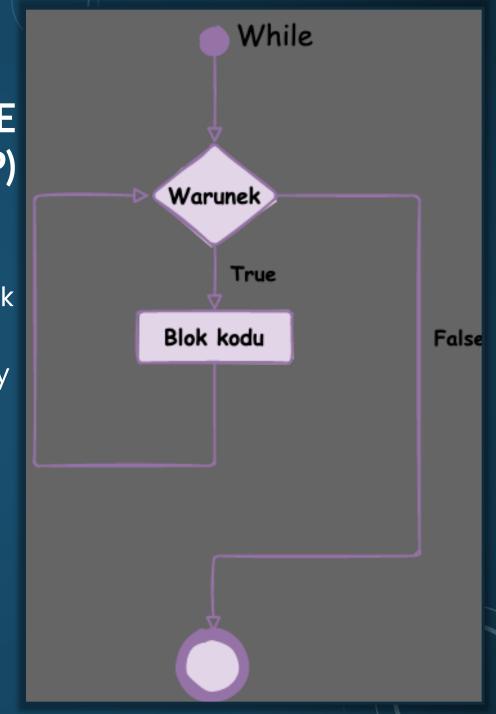
- while,
- do while,
- for,
- foreach.

Funkcjonalność wszystkich jest wymienna, a decyzja, którą należy użyć w danym momencie, zależy głównie od kontekstu, w jakim ma być wykorzystana oraz od preferencji programisty.

PĘTLA WHILE (ANG. WHILE LOOP)

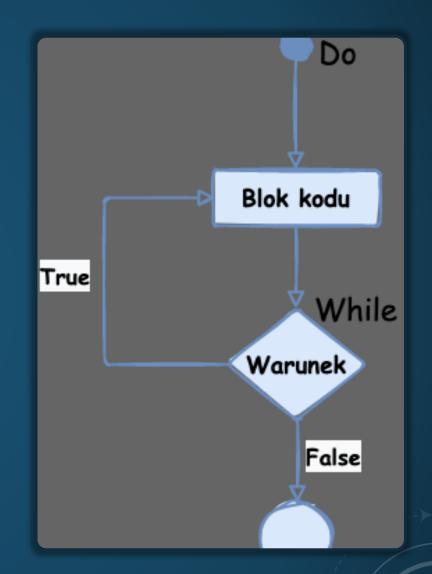
Pętlę while najczęściej wykorzystuję się, gdy nie można określić konkretnej ilości powtórzeń do wykonania. Znane są nam jednak warunki określające, jak długo dana sytuacja będzie zachodziła. Przykładowo: "dopóki licznik nie przekroczy zakresu tablicy, wypisz jej kolejny element".

Pętla jest wykonywana tak długo, póki warunek jest spełniony. Jeżeli warunek od początku nie będzie spełniony, taka pętla nie zostanie wywołana ani razu.

PĘTLA DO WHILE (ANG. DO WHILE LOOP)

Pętla do while jest to modyfikacja pętli while. Głowna różnica polega na tym, że ciało pętli zostanie wykonane przynajmniej raz, nawet jeżeli warunek zawsze jest niespełniony. Najpierw wykonywane są instrukcje zdefiniowane wewnątrz pętli, a dopiero potem sprawdzany jest jej warunek.

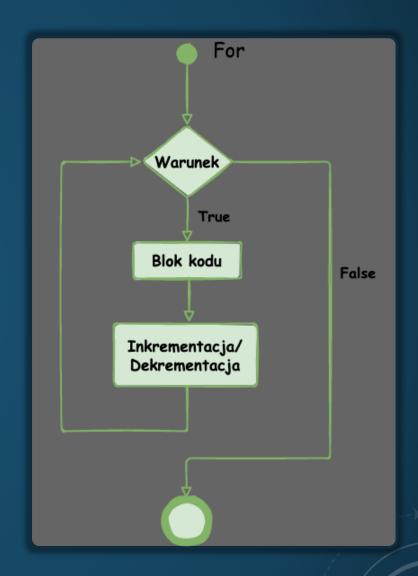
PĘTLA FOR (ANG. FOOR LOOP)

Pętla for zazwyczaj wykorzystywana jest, gdy z góry znamy ilość wykonania kolejnych iteracji pętli. Jej schematyczny zapis wygląda w ten sposób:

> for([inicjalizacja]; [warunek]; [modyfikacja]){ [ciało pętli – instrukcje do wykonania] }

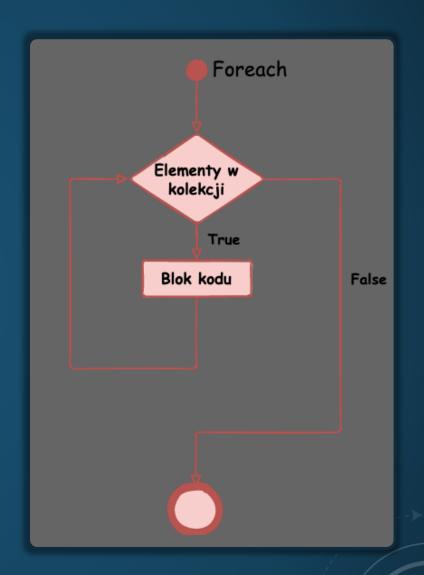
Wszystkie cztery elementy pętli **są opcjonalne**, jednak dla wygody i czytelności kodu warto z nich korzystać.

- **1.inicjalizacja** służy do zainicjowania zmiennych początkowymi wartościami, np. utworzenie i zainicjowanie licznika;
- **2.warunek** w warunku należy sprawdzić, czy ciało pętli ma być wykonane;
- **3.modyfikacja** ten element pętli jest wykonywany po ciele funkcji, można tu np. zmodyfikować licznik pętli;
- **4.ciało pętli** czyli wszystkie instrukcje, które chcemy, żeby były wykonane określoną ilość razy

PĘTLA FOREACH (ANG. FOREACH LOOP)

Pętla for each to konstrukcja, która pozwala na sekwencyjne przeglądanie różnych zbiorów danych. Mogą nimi być tablice, a także dynamiczne struktury jak na przykład listy.

PRZYKŁAD

String[] cars = {"Volvo", "BMW", "Ford", "Mazda"};

for (String i : cars)

System.out.println(i);

• Liczby losowe prawdziwe (ang. random numbers)

Te liczby generowane są na podstawie procesów fizycznych, takich jak szum termiczny czy zmiany radioaktywne. Jednak generowanie liczb losowych prawdziwych jest kosztowne i trudne do kontrolowania w praktyce.

• Liczby pseudolosowe (ang. pseudorandom numbers)

To liczby wygenerowane za pomocą algorytmów komputerowych, które wydają się być losowe, ale są w rzeczywistości deterministyczne. Działa to na zasadzie początkowej wartości (ziarna, seed), z której generowany jest ciąg liczb, który wydaje się być losowy. W praktyce liczby pseudolosowe są szeroko używane, ponieważ są bardziej efektywne i przewidywalne. Z drugiej jednak strony również ważne jest, aby korzystać z odpowiednio silnych i nieprzewidywalnych generatorów liczb pseudolosowych, aby utrudnić przewidywanie sekwencji liczb. Dlatego stosuje się kryptograficzne generatory liczb pseudolosowych (CSPRNGs), które są zaprojektowane tak, aby trudno było odgadnąć kolejne liczby na podstawie wcześniejszych

LOSOWANIE LICZB Z WYKORZYSTANIEM KLASY RANDOM

Definujemy generator

Random generator = new Random();

• Losowanie liczb z przedziału <0,1>

int liczba1 = generator.nextInt();

double liczba2 = generator.nextDouble();

Losowanie liczb z przedziału <0,X>

int liczba3 = generator.nextInt(X);

float liczba4 = generator.nextFloat() *Xf

Losowanie liczb z przedziału <A,B>

int liczba5 = generator.nextInt(B - A + 1) + A;

float liczba6 = generator.nextFloat() * (B - A) + A;

LOSOWANIE LICZB Z WYKORZYSTANIEM KLASY MATH

• Przykład losuj liczby z zakresu liczb <A, B>

int wylosowanaLiczba = (int)(A + Math.random()*B);

CIEKAWE SKRÓTY

- CTRL + ALT + L formatowanie kodu
- CTRL + ALT + T tworzenie instrukcji
- CTRL + ALT + F7 pokazuje użycie danego elementu
- CTRL + ALT + SHIFT + T refractoring (zmiany nazw)
- CTRL + SHIFT + V otwarcie schowka kopiowania
- CTRL + SHIFT + ENTER uzupełnianie instrukcji
- CTRL + SHIFT + SPACJA otwiera klasę danego obiektu
- CTRL + SHIFT + Strzałka w dół lub górę przenoszenie wiersza w górę lub w dół